

maa forstaaes som „Kompagniskab“, hvilket efter de Indstævntes Formening fremgaar af Skrivelsernes Sammenhæng.

At Sagsøgeren maatte være paa det rene med, at man intet havde at erindre imod, at han arbejdede som Repræsentant, fremgaar efter de Indstævntes Formening ogsaa af den Omstændighed, at Sagsøgeren fra Foreningens Formand havde faaet Tilbud om en Stilling som Repræsentant for dennes Forretning.

De Indstævnte bestrider, at man fra Foreningens Side nærer nogen Uvillie mod Sagsøgeren eller ønsker at forfølge ham, og det benægtes af den indstævnte Forening, at dennes Medlemmer har noget som helst Monopol, idet Fabrikkerne leverer Varer til Grossister, der ikke er Medlemmer af Foreningen.

De Indstævnte benægter for øvrigt, at Sagsøgeren har lidt noget som helst Tab ved ikke at faa den ommeldte Ansættelse som Repræsentant.

Det fremgaar af § 2 i Foreningens Love, at dennes Formaal har været gennem Sammenslutning af Mellemlhandlere i Tobaksbranchen, som driver Virksomhed i København, at værne Medlemmernes Interesser og skabe ensartede Handelsformer for Mellemlhandelen, og i Lovens § 3 anføres det, at Foreningens Virksomhed bl. a. gaar ud paa at være medbestemmende om Til- og Afgang til Mellemlhandlerstanden.

I Lovens § 2 g er det derhos anført, at Overtrædelse af de tidligere i Lovene nævnte Bestemmelser kan medføre Fratagelse af Retten til Mellemlhandel, i § 2 h, at nuværende og fremtidige Grossister, som driver Mellemlhandel i Tobaksbranchen, skal være Medlemmer af Foreningen, og ifølge § 11 nedsættes der et Voldgiftsudvalg, der bl. a. skal afgøre, om et indklaget Medlem skal udgaa som Mellemlhandler.

Købmand Niels Peter Andersen har som Vidne forklaret, at det faktisk var nødvendigt for ham at være Medlem af den indstævnte Forening, og at han derfor ikke efter at have modtaget Skrivelsen af 16. April 1929 turde antage Sagsøgeren som Repræsentant, idet han forstod Skrivelsen saaledes, at han ikke maatte have Sagsøgeren til Repræsentant. Vidnets nuværende Repræsentant, der dog tillige driver selvstændig Forretning, har hos Vidnet tjent ca. 150 Kr. om Maaneden.

Grosserer Hans Jacob Hansen, der er Formand for den indstævnte Forening, har som Vidne forklaret, at det med Skrivelsen af 16. April 1929 kun var Meningen at tilkendegive, at det var en Forudsætning, at der ikke blev noget Kompagniskab mellem Peter Andersen og Sagsøgeren, idet den indstævnte Forening ikke ønskede at optage flere Grossister som Medlem, da man ikke vilde have Konkurrencen forøget. Vidnet har derhos forklaret, at han nogen Tid, antagelig ca. 3 Maaneder før Skrivelsen afsendtes, havde tilbudt Sagsøgeren at blive Repræsentant hos Vidnet.

Grosserer Viggo Herman Andreas Søderholm, der er Næstformand for Foreningen, har som Vidne forklaret, at han til Foreningens Restyrelse havde udtalt, at han formodede, at der skulde være Kompagniskab mellem Sagsøgeren og Peter Andersen, hvilken sidste havde omtalt, at han skulde have Samarbejde med Sagsøgeren.

Bestyrelsesmedlemmerne i den indstævnte Forening, Grossererne Frederik Carl Jensen og Hans Einer Valdemar Larsen, har begge som Vidner forklaret, at der paa Bestyrelsesmødet, hvor Spørgsmaalet om Peter Andersens Optagelse blev drøftet, var Enighed om, at der ikke maatte være noget Kompagniskab mellem Peter Andersen og Sagsøgeren.

Sagsøgeren har personlig for Retten forklaret, at han forstod Ordet Samarbejde i Skrivelsen af 16. April 1929 saaledes, at den omfattede alt Samarbejde, derunder Virksomhed som Repræsentant. Han har videre forklaret, at han i November Maaned 1928 fra Vidnet Hans Jacob Hansen gennem Mellemlmand fik tilbudt en Ansættelse som Repræsentant, men dette skete paa et Tidspunkt, da han ikke kunde modtage Pladsen, og senere har han forgæves søgt Ansættelse som Repræsentant hos Hans Jacob Hansen. Han har endvidere forklaret, at han, der, efter at Skrivelsen af 16. April 1929 var fremkommet, ikke mente, at det kunde nytte at søge Stilling som Repræsentant andetsteds i Branchen, fra Juni Maaned 1929 har haft en Indtægt af ca. 500 Kr. maanedlig med midlertidig Beskæftigelse. Han havde regnet med, hvis han fik Pladsen hos Peter Andersen, at kunne tjene 5 à 600 Kr. maanedlig det første Aar.

Naar det i den under Sagen omhandlede Skrivelse af 16. April 1929 er anført, at det var en Forudsætning, at der „intet som helst Samarbejde“ fandt Sted mellem Ansøgeren og Sagsøgeren, var Ordene saa vide, at de med Føje kunde forstaaes saaledes, at det ej heller var tilladt Ansøgeren at antage Sagsøgeren som Re-